

Jørgen Jensen: De offentlige Myndigheder begyndte for 25 Aar siden at beskæftige sig med Kunstsmørret, idet den første Bekendtgørelse derom udkom 1881 fra Københavns Politidirektør. Den gik dog ikke videre end til at advare Forbrugere imod at lade sig prakke dette Produkt paa Halsen for godt Natursmør. I Samlingen 1884—85 omtalte daværende Medlem af Tinget, Holstein-Ledreborg, de Vanskeligheder, der kunde opstaa, hvis man ikke traf yderligere Foranstaltninger for at sikre det danske Natursmør — det var navnlig Udførselen, han tænkte paa. Maaske det var denne Henstilling i Forbindelse med en Henvendelse fra de sjællandske Landboforeninger, der resulterede i Loven af 1. April 1885. Vi have saa faaet en Række af Love siden den Tid, og det kan siges at gaa som en rød Traad gennem dem alle: at bestemme Forskellen, forhindre Forfalskning og Misbrug og tvinge baade Natursmørret — som vel for Resten ikke behøvede at tvinges — og navnlig Kunstsmørret til at gaa i sit eget Tøj, saa at det ikke skulde udgive sig for andet og mere, end det netop var. Det er det samme Særpræg, som kendetegner det nuværende Lovforslag, som Landbrugsministeren har forelagt. Der kunde maaske indvendes, at Forslaget betegner en Beskyttelse for Landbruget; men her maa jeg dog gøre opmærksom paa, at det vistnok i langt højere Grad kan siges at være en Beskyttelse for Forbrugerne. Thi med den Udvikling, som Videnskaben, Kemien har faaet, er Kunstsmørret jo blevet et saadant Produkt, at det er ret vanskeligt ganske overfladisk, uden kemisk Undersøgelse, at bestemme Forskellen, saa at det i allerførste Række er Forbrugerne, der ere udsatte for Snyderi, for Forfalskning og Bedrageri. Det er vel den Udvikling af Videnskaben, der har gjort, at der maa gaas videre frem ad den Vej, og det er sikkert hverken for at fortrædige eller forulempe Kunstsmørret, men Hensigten er kun den, stadig at begrænse, fastholde Forskellen imellem dette og Natursmørret.

Vi have faaet en Henvendelse — ja, den er maaske kun kommen til Toldudvalget — fra Margarinefabrikanterne, hvori disse gøre opmærksom paa den Sandhed, at Margarine er bleven et af den store Befolknings vigtigste Næringsmidler. Men naar samme Henvendelse straks gør opmærksom paa, at det, der skal til, er Told paa indført Margarine, forekommer det mig, at det er langt fra at være i den store Befolknings

Interesse. Og hvis man fra den indenlandske Fabrikations Side skulde have Grund til at beklage sig, er det jo værd at se paa, hvordan den stiller sig. Den har nemlig været Genstand for en meget stærk og stadig stigende Udvikling. Thi medens den i 1889—90 kun producerede godt 6 Mill. Pd., var den i 1894—95 vokset til 15 Millioner; i 1899—1900 til 32 Millioner — alt med runde Tal — og i 1904—05 til 43½ Mill. Pd. Det ser saaledes ud til, at de Kaar, den har levet og udviklet sig under, have været ret gunstige. Og se vi paa Indførselen, kan den paa ingen Maade opvise en saa stærk Stigning som den indenlandske Produktion. Forholdet er jo nemlig dette, at Hovedbestanddelen, Oleomargarinen indføres frit, hvilket den ogsaa tænkes at skulle under den fremtidige Toldlov. Naar der tidligere af ærede Medlemmer ved Sagens Behandling — i 1904—05, vel ogsaa i 1897 — næredes Betænkelighed ved, at de 10 pCt. Sesamolie, der skulde benyttes som Røbestof, skulde virke fordyrende paa Produktet, saa ved jeg for det første ikke, om en saadan Fordyrelse har funden Sted, og for det andet er det ret vanskeligt at paavise, om Fordyrelsen netop skulde stamme derfra og have den Aarsag, eller om den ikke kan være en Følge af mange andre Omstændigheder, som kunne forekomme ved Handelen. For Resten fremgaar det jo ogsaa af den forelagte Toldlov, at man tænker paa en Nedsættelse af Tolden paa Sesamolie.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger, da de vel nærmest egne sig til at behandles i et Udvalg, men dog ønsker jeg at fremkomme med nogle faa Udtalelser. Det, der er præciseret i § 7, er jo egentlig noget nyt med Hensyn til Blandingen, og det samme gælder § 8 med Hensyn til Farven. Men det er jo sket paa Grund af Henvendelser saavel fra Fabrikanters som Forretningsfolks Side, og fra et Forbrugerstandpunkt kan jeg ikke tænke mig, at der vil blive rejst Indvendinger mod disse Bestemmelser, thi Forbrugerne have det jo til enhver Tid i deres Magt at købe de to Produkter hver for sig og blande dem i det Forhold, hvori de ønske at nyde dem. — Bestemmelsen i § 10 om, at der ikke i de til Mejerierne hørende Lokaler maa findes Margarine, kan jeg kun tænke mig som en Betryggelse for Produktionen, for at ikke Smørproduktionen skal blive Genstand for In-